

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

De consolatoria uirginitatis laude ad Fuscina[m] sororem

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

DIVI ALCHIMI AVITI

Viennensis archiepiscopi in libellum de
consolatoria castitatis laude ad Fuscina
m fororem Præfatio.

Post consummationem libellorum quos non sicut uo-
uerat edidit dispositio mea, sed tua sodaliumque pia
festinatio affectuosa quidem sed inconsulta præripuit,
cogis insuper tibi specialius dari uersus illos, quos
ad uenerabilem Fuscina m fororem nostram de consolato-
ria castitatis laude conscripsi: quos ego post denunciatum poematis
finem, epigramma rectius dicerem, tu primū libri nomine uocitasti,
hoc scilicet uocabulum prolixitati eius asserens cōuenire. Quapro-
pter habe me etiam in hac parte famulantem iudicio imo potius affe-
ctui tuo: quoniam profecto iniquum est, ut cui parui in maioribus,
in exiguis contradicam. Meminerit autem pietas tua hūc ipsum, quē
sic uocas libellum, uel de religione parentum communium uel de uir-
ginibus nostræ familie familiariter disputantem illis tantummodo le-
gendum dare, quos re uera nobis aut uinculum propinquitatis aut
propositum religionis adnectit. Dotes enim ex materie qualitate me-
ritique, germanæ sanctimoniali compositas uix uel tibi crebra uictus
iussione credo: quando aut qualiter uenire in manus extraneorum
uelim? Sane à faciendis uersibus pedibusque iungendis pedem sum de
cætero relaturus, nisi forte euidentis causæ ratio extorserit alicuius
epigrammatis necessitatē, cuius tantā exiguitatem fore polliceor ut ei
aliud nomen assumere nec ipse præsumas. Decet enim dudum profes-
sionē nunc etiā etatē nostrā siquid scriptitādū est, grauiori potius,
stilo operam ac tempus insumere, nec in eo immorari quod paucis in-
telligentibus mensuram syllabarum seruando canat, sed quod legen-
tibus multis mensurata fidei adstructione deseruiat.

Diui

DIVI ALCHIMI AVITI

Viennensis archiepiscopi de cōsolatoria ca-
stitatis laude ad Fuscina sororē Lib. VI.

CAPVT I.

Vscipe cōplectēs Christo dignissima
virgo

Alchimus ista tibi quæ mittit munera
frater:

Inq̄ leui calamo causarum respice pondus.
Nam quoties sanctū cōpleueris ordine cursum
Alternos recinens dulci modulamine psalmos,
Quos viuens in corde chelis virtute canora
Interiore sono & castis concentibus aptat:
Rite fatigatam poteris hoc carmine mentem
Ludicro, & serijs tete oblectare remissis.
Nec tamen hic vana tingetur barbitos vnda,
Pegasus vnde leues preuertens motibus vndas
Fingitur assumpto pendens innasse volatu
Dū ferretur equi grauis vngula prepete penna:
Sed nec Pieriæ ducent hæc cantica Musæ,
Quas ibi diuinas mentitur fama sorores,
Dat germana tibi sed verax musica plectrum,
Nec Christo resonans cantabit fistula phœbo.

i 5 Caput

*Audētia Aui
timater.* **E** Didit vt quartam genitrix Audētia prolem
Teq̄ dedit luci partu foecunda supremo,
Confestim Christo victuram dedicat vni:
Ac deinceps paribus castum seruare cubile
Constituit votis charo cum pignore mater.
Et quia principium tam sancti foederis esses,
Te mox consecrat Christo, qui protinus ipsis
Accipit in canis lactentia membra dicatis.

*Bonū est viro
quū portauit
iugum ab
adolescētia
sua. Thren. 3.* **N**ulla deo siquidem est acceptior hostia, quā que
Immaculata sibi primis offertur in annis.
Sic quondā quū prima nouo splendesceret ortu
Terra nitens, pulchra sc̄q̄ darēt sua semina fruges
Viuentem ducens ad sancta altaria foetum
Innocuis sonuisse deo balatibus agnum
Insinuante Deo iustus cognouerat Abel:
Quum capite oblato placuit grex totus ab vno,
Ergo vbi vitalis fouit te lymphā lauari,
Atq̄ suum peperit cœlestis gratia pignus:
Non tibi gemmato posuere monilia collo,
Nec te contexit sparso quæ fulgurat auro,
Vestis ductilibus concludens fila talentis.
Nec te sidonium biscocti muricis ostrum
Induit,

Induít, aut rutilo perlucens purpura cocco,
 Mollía vel tactu quæ mittunt vellera feres.
 Nec tibi transfossis fixerunt auribus aurum
 Quæ cõpensarent pendentes vulnera baccaë,
 Dum preciosa grauant sed saxea põdera málas.
 Quid multis? tantũ illa tibi tegumenta parantur,
 Frigora quæ pellant, nõ quæ tua mēbra venustēt
 Et quid enim prodest periturum comere vultũ,
 Putria vel varijs onerari corpora gemmis,
 Interior dum sordet homo, ac se crimine foëdat?

CAPVT III.

SEd tibi quum geminũ tetigerũt tēpora lustrũ
 Mox stola syncero velat te candida cultu,
 Virginis os habitumq; decens; quẽ mater amictũ
 Relligiosa suis manibus confecerat. olim
 Non secus exultans sterilis post damna iuuentæ
 Iam foëcunda nouũ quum ferret foëmina foëtum,
 Vestem læta suo paruam texebat alumno:
 Disceret vt Samuel iam tum puer esse sacerdos.
 Sic pia te genitrix sanctis altaribus aptans
 Assueto docuit dignam concrescere templo,
 In thalamũ adscribens ac magni foëdera regis.
 Electã hinc coëpit speciem sibi iungere Christus
 Ornatu

*Anna mater
 Samuelis.
 1. Reg. 2.*

Ornatu vario ditat quam gratia pollens.

CAPVT IIII.

Hinc ubi creuisti paulo maioribus annis:
 Collatumque tibi primaeva ætate videret
 E cœloque datum genitrix accrescere munus,
 Virtutesque etiam teneris coalescere in annis:
 Gaudebat, Christum hinc laudans, gratesque repēdes.
 Sed tamen à mundi illecebris dum forte timeret,
 Conscia tot fraudes ætati occurrere primæ,
 Teque reparturiens & mente & corpore Christo
 Iungere percuperet: queis te protruderet istos
 Artibus in laqueos ac sancta ergastula, multis
 Voluebat curis; metuebatque anxia, ne quod
 Illa tuo quondam vouisset nomine, iam tunc
 Arbitrii compos ac tali libera voto
 Reddere fortassis nolles: sic pendula mater
 Spemque metumque inter, tum demum audentior his te
 Aggreditur lachrymans dictis, ac talia fatur.

CAPVT V.

Delitiae mea gnata meæ, Charissima matri
 Pignora gradaeuae, pro ego has te deprecor vlt.
 Per quæ suxisti primæuis vbera in annis (nas
 Fac isthinc abeam promisso libera voto.

Olim

Olim ego te genui Christoq̄ è ventre dicaui.
 Tunc ego quod poteram feci : tu perfice quod iã
 Per te sola potes; votoq̄ adiungito votum.
 Exue delitias mundi huius & indue Christum.
 Non desunt exempla tibi : nunc respicè quantas
 Virginitibus florens iam nostrum st̄ma coronas
 Miserit in cœlum; sancto quas dogmate mater
 Seueriana docens, his te coniungier optat.
 Nec multo senior gaudens Aspidia, quondam
 Sacratum velata caput, tua munia sumpsit
 Bissenos iungens sanctis altaribus annos.
 Quam licet hinc celeri tulerit fors vltima læto
 Nil tamen est subitum semper migrare paratis.
 Aspice nunc culmen quod virginitate renidet,
 Eximiumq̄ decus, cuius tu iure propinqua
 Fuscina fuscina refers. en filia nostræ
 Clara exempla domus; quarũ licet æthera supra
 Emicat atq̄ omnes cœlos super inclyta virtus.
 Has generosa tamen si mente imitabere matres
 Gaudebunt vinci dum proficis ; ac tibi summam
 Sponte dabũt palmã; nec enim vlli cãdida virtus
 Inuidet, inuidiã quãquã est subiecta malignã.
 Caput

*Seueriana
 uirgo.
 Aspidia.*

*Fuscina Viẽ
 nensis.*

HAec dicēs teneros sācto exhortamine fēsus
 Impulit, accendens in virginitatis amorem.
 Sic prāgnans fœcunda olim, at fœcundior orba
 2. Machab. 7. Atq; animos superās genitrix Machabę viriles
 Fœmineam & vincens animo vincente senectā,
 Orbari læto ducebat in omine, si quos
 Ediderat mundo, patrijs pro legibus illos
 Matrī Ma=
 chabę con=
 stantia. Fœlici iam morte Deo generaret: vt esset
 Mors illis requies, faustæq; exordia vitæ.
 Ergo in tormentis positos, constantior ipso
 Supplicio genitrix corde hortabatur & ore,
 Spernere crudelis nimium fœlicia regis
 Tormina, læticiæ dehinc cōmutandā perenni:
 Augebatq; pios ad fortia facta furores.
 Scilicet æterno dignissima carmine, & illo
 Plus misero partu fœlici funere fœlix.
 Quid vero memorem tenero quæ fortior æuo
 Ante annos animumq; soror responsa dedisti?
 Quāquā aggressa tuas nō est hęc pagina laudes:
 Exitus impleto veniet quum tempore victor,
 Cautius ac melius mihi tū laudabere: quum iam
 Hostibus euictis et Iō clamante triumpho
 Consummata

Consummata tuis reddentur præmia factis.

CAPVT VII.

NVnc' decet attentis vitare pericula nobis
 Tecū & sollicitas partiri ac voluere curas,
 Atq; iuuare tuos hortantia dicta labores;
 Dum pugnat varius per tot discrimina casus:
 Lubrica dum fragili currit sub tramite vita:
 Dum tua calcatus captat vestigia serpens:
 Moliturq; suis iuuenem seducere technis.
 Nemo adeo tutus qui non aliquando timere
 Debeat, ac tali sibi prorsus ab hoste cauere.
 Nulli tuta datur requies in carne caduca.
 Sepe boni peccāt, vicijis perit obruta virtus;
 Partaq; transactæ decedunt præmia laudis.
 Contra aliquando solet subito succensa calore
 Frigida quæ fuerat blandā mens linquere carnē:
 Atq; repentino restringere crimina fræno.
 Sic alternantem cōmutant facta rotatum;
 Impius vt speret veniam, iustusq; timendo
 Proficiens, cumulum magnis virtutibus addat;
 Contra si sanctos piget exercere labores
 Pigraq; consuetas dissoluant ocia curas
 Labitur in præceps damnosæ gloria vitæ.

Si vires

Exercenda Si vires nullas virtus acquirit eundo,
virtus. Amittit rediens paulatim extincta priores.
 Ergo inter dubij tam dira pericula mundi
 Tam varios casus, nitendum est viribus amplis
 Ut satis angustum obseruent vestigia callem,
 Principio angustus fine est amplissimus ipso,
Quam angu Nec querēda alia est quæ in cœlū semita ducat.
sta porta et Arcta via est modo si verax seruator Iesus,
arcta est via Aeternęq; etiam porta est angusta salutis.
quæ ducit ad Et qui diffusam spatio laxante plateam
vitā. Matt. 7. Mundi confectans fallacia gaudia, currit:
 Strictior hunc carcer crudeli sorte ligabit.

CAPVT VIII.

TV modo da veniā qui te exhortatur amori.
 Currentēq; monet, quū vix tñ ipse sequatur.
 Quod si etiā tardus properantē currere gressus
 Incitat, vtcq; sequi nequeat, præcedere suadet:
 Fraternali haud dubium quin tu donabis amori.
 Nec iam a me instituenda venis, quæ iunior ortu
 Religione prior viuendi iura sacrafti:
 Annorumq; sequens meritorum sorte præisti.
 Quod si sacratae conuersio prima sororis
 Fratribus exemplum facta est & forma sequēdi:
 Grati

Grati animi librum hunc soror ò charissima testē
 Aere tibi frater grauiore obnoxius offert.
 Exigit alma fides etiamnum vt corde lubenti.
 Participata leuet fraternum sarcina pondus.
 Ergo isthæc valitura tuis confortibus æqui
 Consule: namq; alijs non hæc tibi scribimus vni:
 Virgineisq; tuo canimus sub nomine turmis.
 Par ergo est sponte ingressum ceruice fideli
 Sanctum ferre iugū, nec vincla in coniugis ire,
 Mundanas odisse vias: percurrere mundas:
 Illinc nolle thoros, hinc Christū quærere spōsum:
 Ignorare virum, foetus tamen edere tales
 Quos nunquā possit tristis tibi tollere casus:
 Sic nunquā orba gemes fœcundæ pignora vitæ:
 Nec viduam sponso metues supperesse, perenni
 Expers ipsa mali: nec te sententia tanget,
 Qua prolis mortisq; parens compellitur Eua
 Occisam pariens sobolem viuente reatu
 Plangere, quā sequitur quęcunq; obnoxia mater
 Quæ subiecta viro & dominū passura cubilis
 Seruit, in obsceno tolerans connubia lecto.
 Quæ captiua thori, nomen comportat inane
 Coniugis: vt vana dicatur imagine consors,
 k Sola

*Monasticen
 professe offi
 cium.*

*Matrimonij
 incōmoda.*

Sola subacta iugo non æquam ducere sortem.
 Et quum longa decem complent fastidia menses
 Perfectoq; grauis foetu distenditur aluus:
 Semina quæ patris fuerant, hæc pondera matri
 Infigunt duros vtero turgente dolores.

CAPVT IX.

ET quum luctato soluuntur viscera partu
 Carnis delitias immenso tormine pendit.
 Sed tamen hunc lenit dices fortasse dolorem
 Editus in lucem si viuat filius; atqui
 Contingit plerumq; gemens vt mortua fundat
 Pignora, deformem'ue emittat in aëra massam.
 Ne dicā quod monstra parit sepe horrida mater.
 Illud iam leuius quoties interuenit, ipsa
 Vt pereat tum sola parens, ac pondere fuso
 Emittat cum prole animam: quod forte leuatum
 Nutritumq; diu rapitur si funere pignus
 Vnica quod crebro spes respicit, hic perit omne
 Quod sibi conceptis spondebant gaudia curis;
 Omnibus id vero grauius si forte lauari
 Diuini expertem tenerum mors inuida natum
 Præripiat, dura generatum sorte gehennæ:
 Qui mox vt matris cessarit filius esse
 Perditionis

Perditionis erit: tristes tunc edita nolunt
 Quæ flammis tantū genuerunt pignora matres.
 Quis vero tanti narrare pericula casus,
 Aut vtriusq; queat discrimina coniugis, in quæ
 Perducit tandem dilectæ gloria carnis?

CAPVT X.

AT late longeq; tuam discernere fortem
 Libertas cū lege potest, qua nec teris, vt te
 Impia fallentis non stringant gaudia mundi,
 Tu Mariam sequeris dono cui contigit alto
 Virginis & matris gemina gaudere corona,
 Conciperet quum carne Deum, coeliq; creator
 Intraret clausum referans mysteria ventrem,
 A genitrice satus: sed quam formauerat ante:
 Qui nitidam elegit de qua procederet aluum,
 Solus qui carnis proprium disponderet ortum
 Præsciretq; diem longe, tempusq; videret,
 Quo pariendus erat: quod vbi iāq; adfore nouit,
 Intactam matrē pro spermate sanctus adumbrat
 Spiritus, hac tantum sanctum præbente cruorē:
 Inde caro verbum efficitur: quiq; imperat ipso
 Cum patre in cœlo, materno in corpore seruit.
 Ante æuum de patre, & matre in tēpore natus

*Mariavirgo
 & mater.*

k 2 Seminis

Seminis hinc expers omnino, & temporis illinc.
 Sic virgo fœcunda fuit, quæ pondere casto
 Factorem portare suum, dominumq; perennem
 Edere promeruit, dignoq; agnomine dici
 Virgo dei mater: cuius super omnia primæ
 Laudis, eris si forte voles charissima consors.
 Relligiosa pio si Christum & credula corde
 Concipiens, operum cœlo pia germina gignas:

*Quicumq; fe-
 cerit voluntate
 patris mei
 qui in cœlis
 est, ipse meus
 frater soror
 & mater est.*

Matth. 12.

Siquis enim Christus mea iussa peregerit inquit,
 Atq; voluntatem patris compleuerit almi,
 Is soror, & frater meus est, is deniq; mater.
 Ecce vides sexu vt careat cœlestis imago,
 Interior sortitus homo quam mente retentat.

C A P V T II.

NEc sexū acceptat, quia si scrutabimur alte
 Præbuit exemplū surgens à morte creator,
 Fœmineum maribus sese præponere honorem,
 Quod ne fœmineū posthæc quis spernere sexū
 Audeat, hic paucis visum est ostendere verbis.
 Quum diram lueret nostro pro crimine mortē,
 In crucis excelso pendens sine crimine Christus:
 Atq; animam viuos quæ mox remearet in artus
 Fixus adhuc clavis diuino efflaret ab ore,
 Deserit

Deserit insoliti populus spectacula monstri:
 Signaꝑ ferre nequit, coelũ quæ triste minatur:
 Nam sol obductus, vultumqꝑ auersus ab orbe
 Cesserat iniustas nocturnis luctibus horas:
 Temporaꝑ externis dederat non visa tenebris:
 Et terra abscedens mutato cardine rerum
 Nox erat in superis, lucemqꝑ inferna videbant:
 Intremuit tellus, & nisu mœnia magno
 Concussis summo nutarunt vertice cristis:
 Senferunt motum priscis descendere iussa
 Saxa locis: sonitusqꝑ novos collisa dederunt.
 Hos inter strepitus cunctis fugientibus illæ
 Interea sanctæ matres Christumqꝑ secutæ
 Decernunt quãquã trepidæ, persistere: quũ iam
 Discipulí Christo fugissent ante relicto.
 Vt quæ erga viuum fuerat pia cura, sepulto
 Seruiat, & iustos defuncto soluat honores:
 Ergo fragranti cõponunt illita succo,
 Albaꝑ saluificum quæ seruent lynthea corpus,
 His amor intensis lugubria dona parabat
 Supremum credens semet persoluere munus
 Quod credebatur seruandum poscere corpus.

*Porteta Christi
 moriente
 uisa.*

*Pius mulierũ
 erga Christiũ
 affectus.*

k 3 Caput

Omnibus his ergo ad funebria iusta paratis
 Vincturę accedūt domini pia mēbra sepulti,
 Hic delectari nostro conamine, seq̃

Quo non indignit lætari munere Christus
 Ostendit, matrum large pia vota reponens.

Pro queis respondens confestim gratia facta est,
 Angelicos cernant humana vt lumina vultus,
 Atq̃ resurgentis primæ dent nuncia Christi:

Math. 28. Quæ primū vt tumuli venere ad limina sancti
 Apparet dextra cœlestis parte minister:

Splendida candebat niueo cui corpore vestis:
 Cui vultum rutilus conspererat vndicę fulgor.
 Matribus vt dignis verbum cœleste sonaret.

Angelus ad mulieres. Occursuq̃ suo attonitas formidine cuncta
 Solueret, aggressus sancto quas taliter ore:
 Quid timidæ trepidatis ait, consistite: ne ue
 Aspectu trepidate meo: vos nulla timendi
 Causa manet, quas cura pię confirmat amoris.

Quæritis agnosco preciosi in sede sepulchri
 Funere solenni tumulatum nuper Iesum:
 Sed meminisse decet quid præsens ore fideli
 Dixerit ante obitum, duplici non amplius vna
 Seruandum se nocte, & iam iam tertius hicce est

Qui complet promissa dies: patet ecce sepulchrū
 Deseruit vacuum victa quod morte resurgens.

CAPVT XIII.

TAliter excelsus iusso sermone minister
 Sparsurus mundo vitalis dona triumphī,
 Has primum gaudere dedit: luctuq; leuauit.
 Hinc læto impauidæ discedunt pectore matres
 Credula conceptæ seruantes corda salutī.
 Quū mediū sese Christus gradientibus offert
 Agnosciq; iubet, blando & sermone salutans
 Ite (ait) & nostris hæc iam mandata referte
 Discipulis, vt vel tandem me viuere credant.
 Mox ille amplexis defigunt oscula plantis,
 Atq; ad discipulos alacri cum mente recurrunt,
 Doctoresq; docent: & quæ spargenda per orbē
 Primum fœmineis iussi sunt discere verbis
 Discipuli: tanta est muliebris gratia sexus.
 Communis virtus igitur cōmune periculum
 Matribus atq; viris: nulla est distantia cuiq;
 Si mens recta subest, si gratia constet vtrisque:
 Vitaq; si iusto insudat studiosa labori.
 Nam quid dona iuuant hominē, si mente soluta
 Turpia collatum male perdunt ocia munus?

Matth. 23.

k 4 Auxilium

Auxilium conatus amat, Quis namq̄ vacantem
Adiuuat; aut somno virtutem iungat inertis?

CAPVT XIII.

Luce. 19.

COelestis vult œconomus concredita seruis.
Crescere dona suis, q̄ quōdā abscedere terra
Dum parat; & carnē peregrino immittere cœlo:
Mnas bisquinq̄ prout cuiusq̄ industria solers
Exigeret, famulis partiri cœpit: ibi vnus
Quinq̄, duas alius, sed tertius vnam
Reddendas multo cum fœnore quisq̄ recepit.
Hæc ita partitus mox seruis talibus infit.
Thesauros geminate meos, vt fœnore multo
Quum primū fuero patria de sede reuersus,
Auctos inueniam; & meritis sua præmia reddā.
Dixit, & abscedens cœlestia regna petiuit.
Mnas autem quas ille dedit, diuersa parentis
Munera cœlestis sunt hæc, quæ pneumate misso
Christicolis sacro infudit baptismate tinctis;
Naturæq̄ etiam vel corporis, exteraq̄ illa
Quæ bona fortunæ falso appellare solemus:
Qualia diuitiæ, valitudo corporis, ipsum
Robur, & ingenij quàm fœlicissima prompti
Dexteritas, vario quæ nostra industria pacto
Dispensare

Dispensare solet; pars auget; & altera sumptas
Imminuit retinens, quas sola eleemosyna auget.
At quidam quibus exiguum æs, & rara facultas,
Siqua animi siue ingenij virtute valentes
Extiterint, rudibus iuuat exercere docendis:
Non desunt contra, quorū vel maxima pars est.
Qui siue externas, illa instrumenta bonorum,
Siue etiam internas cœlesti à patre receptas
Diuitias, terra effodiunt; nec fœnore sancto
Multiplicant: quos dura manet sententia tandē.
Nam quum terribilis iudex aduenerit ille
Fœnora commissi poscens reddenda talenti:
Tunc soli quorum cumulos industria primos
Auxerit, ij vitæ referent promissa beatæ
Præmia, centuplum cumulati fœnoris vsū.
Qui vero scrobibus fossis incluserit aurum,
Contempsitq; sui cumulare talenta magistri:
Degeneriq; fluens elegit viuere luxu:
Sentiet incensi crudelem iudicis iram
Talibus ad sese dictis sic ore tonantem.
Tanta ne te nostri tenuerunt ocia census
Serue piger? reditusq; mei sic cura neglecta est?
Concessum ad mensam nequijsti ferre t alētum?

k § Illam

Illam ego vel modico cum foenore vt exegissem:
 Ergo quos illi mea munificentia nummos
 Tradidit, ablatos fidis concedite seruis:
 Sic concessa suis vt crescant munera Christus
 Quærit, & vt meritis augetur gratia multis.

C A P V T X V .

ERgo age succinctis ad fortia prælia lumbis
 Armata cū mēte veni, nec foemina quāq̄ es
 Duram formides aciem; victoria dudum

Iudic. 4. Sexus ista tui tibi credo incognita non est.
Debbora vir Et memori nūc mēte tenes vt Debbora quondā
tus. Duceret instructas post fortia classica turmas,
 Et mulier sumpto præcederet agmina signo,
 Mirantes hortata viros: quos ipsa ferocem
 Exemplo verboq̄ monens accendit in hostem:
 Quas postquā ducēs princeps animosa cateruas
 Impulit, accendens vegetata furoribus arma,
 Barbaricæ cecidere manus; dissoluitur omnis
 Hostilis virtus. tum qua se foemina monstrat,
 Palantes dant terga viri; latebramq̄ petentes
 Si viuunt vicisse putant: tum maximus ille
 Forma gigantææ quem fecerat horrida molis
 Conspicuum; immensamq̄ humani verticis arcē
 Sifara

Sifara rex gestans, telorum fasce neglecto *Sifara.*
 Incomitatus abit, metuens sublime notari,
 Corpus & excelsa fugitiuum prodere massa.
 Qui postquam latuisse putans, tectoq; receptus
 Mollia perpetuo dimisit lumina somno:
 Mox aiosa Iahel peragit quod Debbora victrix *Iahel. Iud. 4.*
 Coeperat: inc; solo strati terraq; iacentis
 Tempora transfixo penetrans immania clauo.
 Foemineus duplex sic vno ex hoste triumphus.

CAPVT XVI.

AT tu virgo Dei sanctis qua moribus ornāt
 Hinc pudor inde fides, i'ternis fortior armis *Arma Chri-*
 Bella geris: iustis triplex qua comouet hostis. *stiani hois.*
 Spes tibi fida micat: foelix in vertice cassis, *Galea.*
 Continet & lumbos preciosi zona pudoris: *Zona.*
 Iustitiae lorica tuos constringit amictus *Lorica.*
 Pro gladio vibrat bis acutum dextera verbum. *Gladius.*
 Haec virtutis opes, haec sunt solatia belli,
 Quaeis dubium aduersus mentis cum corpore bellum
 Ipsa suos armat clamantis buccina Pauli, *Ephc. 6.*
 Quae prudenti olim cecinit Prudentius ore
 Praeterea tibi bellatrix & robore plena
 Virginitas armata viget: quam foeda libido
 Appetit, & casto vocat in certamina nisu.

Sed bellatricem te sentiat æmulus anguis:
 Ut quum pugnatam dederint tibi prælia palmã,
 Læta feras summũ calcato ex hoste trophæum.

CAPVT VI.

PRæterea vero quæis victo ex hoste rebelles
 Atque resultantes victrici in corpore motus
 Artibus allidas Christoq; in cote retundas;
 Diuino eloquio scripturaq; indice nosti.
 Nam quidquid sacræ diuina volumina legis
 Aut sensu aut verbo monstrât, quod prædicat ille
 Antiquus mundi repetens exordia vates,
 Siue ille historias texit, seu forte figuras,
 Quisue etiam ille Naue Mosi successor Iesus
 Succiduoq; simul quod quisq; in tempore Iudex
 Gesserit, vt digitos soror isthac omnia dudum
 Docta tenes; quid em̄ nũc Ruth moabitida dicã?
 Præterea reprobo qui successere sauli
 Quicq; gubernarint iudam atq; israela reges,
 Quicq; instaurator templi promptissimus Esdras
 Egerit, aut melius cæcato in corpore cernens
 Thobias, quid pro populo confecerit Hester,
 Fœmineaq; animos Iudith in mente viriles,
 Et quæ tam misere afflicti patientia Iobi;

Porro

Porro etiam vnde animi possis desumere mores

Ter quinquagenos perscriptos ordine psalmos. *Psalmi.*

Et quidquid docti Salomonis dextera scripsit, *Libri salomonis.*

Quodq; bis octoni post se videre prophetæ, *Propheta. 16*

Et Machabæorum fortissima prælia fratrum, *Machab. 2.*

Vis vno breuius complectar vt omnia verbo:

Tota instrumenti veteris tibi pagina nota est.

Dehinc quicquid prisca succedens gratia legi

Intonat, atq; noui miracula testamenti:

Quæ canit hinc hominis facies, vox inde leonis, *Euāgelia. 4.*

Et pernix aquila, & fortis certamine taurus,

Quidquid apostolicis Lucas descripsit in actis, *Acta ap̄torū*

Bisseptena p̄ quod spargit epistola Pauli, *Pauli epi. 14.*

Quid Petrus docet & Iudas, Iacobus & ille: *Eplæ ap̄lica.*

Et quæ diuini quondam secreta parentis *Apocalypsis*

Vidit Ioannes nobiscq; incognita scripsit.

Et quæ veridici nec in hoc tamen ordine, patres

Exposuere suis mysteria digna libellis:

Hæc tu cuncta tenens animo sitiente bibisti.

Nec siquid sacrum nostri cecinere poëtæ

Te latet, agnosciscq; legens, & cognita seruas,

Atq; aliena tuo commendas carmina cantu.

Cætera quid replicem: tu sensibus vttere doctis,

Et quæ

Et quæ nota tibi vel quæ percurſa legendo
 Ad virtutis opus ſtudio conuerte virili.
 Nam niſi doctrinæ iungatur vita fideli
 Maiores faciet coniuncta ſcientia pœnas.

CAPVT XVII.

Marci.ii. **E** Suriſt quondam Chriſtus, quum forte vianti
 Conſpicitur diſfuſa leui ficulnea fronde.
 Nec iam maturum præbens ex arboræ fructum.
 Præteriens obiter Chriſtus mox vt videt illam
 Indutam tantum folijs ſed germine nudam,
 Prorſus in hacce virens ornatus inutilis horret.
 Tum ſubito quatitur radix afflata calore:
 Aruit & poſito ramorum tegmine truncus.
 Nec vero immeritam temere ficulnea pœnam
 A Chriſto maledicta luit: nos inde docemur
 Ne vanum præ ſe tumefacta ſcientia nomen
 Noſtra ferat, ſed iuncta ſibi dilectio ſubſit.
 Nam ſi Chriſticolas noſmet ſanctosq; putamus
 Aggrauat hoc etiam nomen ni facta ſequantur.
 Sic & virginitas ſacro deuota pudori,
 Indiget adiunctis virtutibus: & niſi mentem
 Intactam ſeruans caſto cum corpore iungat,
 Succumbit vitijs, nec caſtam dicere carnem

Iure

Iure potest: animus quam si corrumpat adulter,
 Ira, furor, mœror, liuor, discordia, luxus,
 Lingua duplex, cōstricta manus, laxata volūtas,
 Mœchantur cū corde hominis: tū semine mortis
 Fœtus mortis alunt, en quo perducitur omnis
 Nomine virgineo quæ se dum iactitat intus,
 Criminibus grauidam nescit turgescere mētem.

CAPVT XIX.

ECce tibi è multis vnum quo cætera noscas
 Exēplū. Dominus plebē quū forte doceret,
 Peruigili cura supremo attendere finī,
 Cœlorum regnum quę Christi ecclesia sancta est *Matthæi. 25.*
 Virginibus sacro signatis Chrismate confert.
 Quarum quinç; ex his sapientia diues adornat,
 Quinç; alias stolido declarat inertia sensu:
 Quas dum sub noctem requies cōplectitur vna
 Atq; obitum signans captiuat lumina somnus,
 Ecce autem medio taciturnæ in tempore noctis
 Perstrepuit subitus, rupitq; silentia clamor:
 Tandem sponsus adest, de corpore torpor inertī
 Abscedat, sapidæ raptim properate puellæ:
 Vnāq; quæq; suo procedat & obuia sponso.
 Protinus exiliunt omnes, stratiscq; relictis,
 Aptauere

Aptauerè suas quæsito lumine flammâs.
Sed tunc quincq; quibus maior solertia menti,
Lampades accipiūt, oleū quibus addere sumptis
Sollicitudo fuit vasis, pinguiq; liquore,
Ignibus armatis squalentē rumpere noctem.
At quæ neglectum liquit pars altera succum;
Incensos lychnos nequidquā sustulit: vnde
Emicat exiguus commoti luminis ignis,
Sed virtute carens languentē lampada feruor
Deserit, & siccam percurrit flamma papyrum.
Mox inter piceos nebulosa volumina fumos
Canescunt pigra crescentis mole fauillæ.
Ergo vt se indignas tali videre paratu
Quæ sponso occurrât iam cōminus aduenienti;
His prece submissa prudentes vocibus orant.
Iam nostræ inspicitis moribundo vt lâpades igne
Deficiunt, nisi vestra oleum dilectio nobis
Mutuet, extincto vitam quod præbeat igni;
Quod nisi torpentes adiutrix dextera flammâs
Suscitet, æternū sponso excludente perimus.
Ergo agedum miseris oleum cōcedite nobis:
Finierant paucis, longas inhibente loquellas
Aduentu sponsi, ad quarum quæsitâ rogatæ
Respondent

Respondent sapidæ tali sermone sorores.
Est miseranda quidem vestrorum caussa malorū,
Sed tamen hoc oleū nō plus quàm sufficit affert
Vnusquisq; sibi constat, quia copia vasis
Et perfecta suum seruat mensura liquorem.
Nec fas quæsitum partiri aut perdere succum:
Ne dispersa cauis desint fomenta lucernis,
Quumq; lucrū vobis dispendia nostra pararint
Tota simul pereant extinctis lumina flammis.
Talibus abiectæ dictis, tristiciq; repulsa
Perlustrant quocuncq; loci commercia feruent
Vænalesq; manus: sed dum disceditur, ecce
Introijt sponsus thalamum, induxitq; paratas.
Dimittensq; vagas exclusit clausa sorores
Ianua, nec tandem redeunt excipit intro.
Virginei ecce vides quàm vanū nomē honoris
Nī fertur sanctus thalamis cœlestibus ignis.
Fœlix illa manus largis quæ prouida donis
Accensum pura fouit pinguedine lumen:
Tantum namq; olei vasis infunditur amplis
Quantum quis miserans misero porrexīt egeno.
Hinc dominus cunctos ardentes ferre lucernas
Admonet: hoc opus est hæc claræ gloria vitæ.

I Suppetat

SVppetat ergo tibi pietas, patientia, virtus:
 Nec verò est quod iã timeas, quicũq; pudicã
 Fortunæ casus, discrimina uel altera voluant:
 Vna tibi modo constiterit mens conscia recti,
 Neglige quid de te rumor diuulget inanis.
 Nec lædi iam fama potest, innoxia cuius
 Vita, vel inuitis tandem patet hostibus: vt se
 Opponat mundus, mendaciaq; omnia fingat.
 Nec deest ipse suis tandem expectatus amicis,
 Qui verum prodat verax Deus, atq; fidelis:
 Cuius habe monimenta rei paucissima paucis.

Eugenia. Eugeniã dudũ toto celeberrima mundo
 Fama fuit, Christi quæ quũ pro nomine vitam
 Fuderit, ante tamen fortes processit in actus.
 Namq; habitum mentita viri, non proinde virile
 Pectus, præficitur sanctis à fratribus abbas.
 Tum patris officiũ complens, ac veste virili
 Fœmineũ occultans sexum, muliebria spreuit:
 Et meritis annisq; graues, longaq; verendos
 Relligione senes, iuuenili rexit in æuo.
 Tunc recti impatiens, omni qui tempore serpens
 Mille dolos, damnicq; artes ter mille volutat,
 Inuidet

Inuidet Eugeniæ, & sanctū crebrescere frendēs
 Nomen, ad assuetas redit vndicq̃ callidus artes,
 Eugeniā quærens vulgo traducere, verum
 Quo famā violare cupit, dedit inde coronam.
 Quæ sexum mentita pie, quum munia patris
 Sancte exerceret, morbisq̃ leuaret ademptis
 Quotquot subsidium sancta pietate rogarent:
 Contigit à morbo vt precibus reualesceret eius
 Iamdudū confecta grauis matrona, bonicq̃
 Nominis, infano quæ mox accenditur igne
 Virginis heu, specie infœlix decepta virili.
 Quumq̃ pudicitiam sanctam donisq̃ dolisq̃
 Non semel inuasam frustra captare, nihilq̃
 Profore se nosset: (Quid nō amor impius ausit?)
 Addere vim verbis statuit: longeq̃ remotis
 Arbitris, morbū simulans, morbiq̃ leuandi
 Eugeniā causa appellans: vi nititur illam
 Opprimere, inc̃ suos inuitam adducere nexus.
 Illa autem valido stuprum clamore repellens
 Auxiliūq̃ petens magna virtute resistit.
 Ergo luxurięq̃ suæ matrona patrandæ
 Cōplendicq̃ expes mulier male perdita voti,
 A patre Eugenio (qualem decepta putabat

*Constans Eu
 genie pudici-
 tia.*

Ob mutatum habitū longa assuetudine plebes)
Interpellatam stupri sese impia fingit:
Inq̄ forum vocat innocuam: quo protinus omnis
Turba senum turbata coit, quo deniq̄ cuncti
Attoniti nouitate rei matresq̄ viriq̄.
Currunt: interea eugenius (sic nescia sanctam
Matrem turba vocat) populo spectante tribunal
Causam dicturus tam diri criminis intrat.
Et iam iamq̄ reum secreti ignara tenebat
Publica vis, odio tantum inflammata sinistro:
Conscia quum sexus proprii, cordisq̄ pudici
Vincitur vt vincat iam virgo innoxia fraudem.
Et sexum ostendit dudum mentita virilem,
Fœmineū: ac fraudes populo applaudēte retexit
Dæmonis. vsq̄ adeo casti custodia voti
Semper tuta manet multis licet acta procellis
Quālibet impugnet miseri fraus callida mundi
Intendatq̄ dolis laqueos, mendaciaq̄ addat.
Nec fert immeritā mors culpæ ignara ruina:
Quosq̄ tremens hostis fallaci ventilat astu,
Purgandos sancto patientia discutit igni.
Nec desperandum est si quando aduersa vidētur
Numina: quæ norunt optatam adferre salutem
Et sperata

Et sperata suis in tempore gaudia seruis.

CAPVT XXI.

Vendiderat puerū Ioseph man⁹ emula frum

Quē quū oli seruū tellus mēphitis haberet *Ioseph stu-*

Pellicis insultus dominæ (quæ tota furebat *pri accusa-*

Et tota interiūs iuuenis feruebat amore) *tus à dñā.*

Sustinuit: quod se inuitam cognoscere, vicq̃

Opprimere ausus erat quāquā cōtraria passus

Sustulit vnde insons ergastula, vincla, cathenas,

Dum spaciū replicās geminos sol duceret annos.

Et iam oblitus erat lucis, iam crine fluenti

Longus ad vsq̃ pedes pēdebat ab aure capillus:

Quū vegetante Deo nullis mens clausa tenebris

Eruit è tenebris archani abscondita sensus.

Atq̃ Canopæi patefecit somnia regis.

Vnde & tanta illi successit gratia coram

Principe: vt imperij consors & totius esset *Gen. 41.*

Aegypti secum dominus: quin protinus illi

Captiuo Ppharaon diadema in vertice ponit.

Sic regno exidium commutat, principe seruum.

Opprobriū euitans ac præmia magna reportans.

1 3 Caput

Danielis . 13.
Susannæ vir
tus.
Ioachim.

SUfannā posthunc dignis quis laudibus vnq̄
 Excolat, infirmis quondā quæ vicit in annis
 Improba vota senum,coniuratosq̄ furores?
 Optimus Hebræos & præstantissimus inter
 Illi vir Ioachimus erat,quem siquid habebat
 Iudicij ac litis populus referebat ad vnum.
 Mos est Hebrææ genti vnumquemq̄ per annū
 Eligere ex omni senio & virtute probatos
 Gente duos:qui dent populo responsa petenti
 Iusq̄ ferāt.verum quodam(vt fors cōtigat) anno
 Lecti è plebe duo,non tam virtute valentes
 Quantum obdurati senio, atq̄ libidine fortes:
 Exarsere semel Susannæ ardore:nec illos
 Coniugis auctoritas,matronæ aut fama pudicæ,
 Non prope natiuis defecta caloribus ætas
 Continuit,quin luxuriæ *παράδειγμα* senilis
 Et iuuenescentes defecto in corpore flāmas
 Proderet et mores probitas simulata malignos.
 Forte per vrentes iam grandī æstate calores
 Dum mediū amplexus cœli sol torridus axē,
 Aequa sorte diem atq̄ in partes diuidit æquas,
 Casta subingredier pomarij claustra,virentis
 Captatura

Captatura leues auras Susanna solebat:
 Hunc vero illius morem speculata senilis
 Luxuries opportunam captabat & horam
 Et tempus: (quanquam alterius nesciret amores
 Alter, & improbitas velut est suspecta, timeret
 Alter ab alterutro) quum explere libidine sese
 Posset, & alterius fructu gaudere mariti,
 Dumq; explorantes conceptæ accõmoda fraudi
 Tempora, sepe locum effrænes coguntur in vnũ,
 Et nimium tardos secum indignantur amores,
 Mutua senserunt perculsi incendia cordis:
 Consimilemq; sui caussam agnouere doloris.
 Conueniunt ergo, atq; nemus (quo sepe solebat
 Aduersum æstiuos Susanna intrare calores)
 Ingressi, densam latitant ponè arboris vmbra.
 Ecce autem viridis per mollia gramina luci
 Susanna ingreditur famulis comitata duabus
 quas smigma atq; oleũ iubet ad se afferre, forasq;
 Destinat imprudens casusq; ignara futuri.
 Illi autem vt solam egressis videre puellis
 Illicet effrontes incautam fraude puellam
 Appetiere simul; verbisq; hanc talibus ambo
 Aggressi, en aiunt, soli sumus, en age nostris

14 Vndiq;

Vndiq̄ dum clausum nemus est, accedito votis.
Larga tibi dabimus violati præmia lecti.
Contra si nostros temeraria spernis amores;
Fingetur tecum a nobis inuentus adulter:
Quicum tu emissis habitaueris inde puellis.
Talibus aggressi iuuenem gens improba verbis,
Insuper intentant & verbera, protinus in se
Deliciasq̄ suas ni statim assentiat: hic tum
Anceps illa diu secum luctatur, & herens
Fluctuat incertæ quo vergat pondere mentis.
Lex peccare vetat; rursusq̄ infamia terret.
Hinc iterum duros precibus mollire furores
Tætat, & obscenas lachrymis extingueret flâmas.
Sed postquã nullis precibus monitis ue repulso
Obstrictosq̄ senes vincit cognata libido:
Fœmina præclaro mentem succensa pudore
Decreuit iam casta mori; ne crimine tanto
Fœdarent miseram carnis commercia vitam.
Teste Deo gaudet, famamq̄ recusat inanem
Iudicio contenta suo; tum protinus omni
Auxilio deserta hominum matrona, suæq̄
Conscia virtutis superis commendat inermem
Mœsta pudicitiam, quo suis passura labores
Ante

Ante ferat quā luxuriæ assentire senili.
 Ergo pudicitiaē custos, spes vna suorum
 Summa Deus, solusq; animi scrutator operti.
 Rem cupiens aperire loco, facinusq; reclusum
 Pandere, & obtectas laqueis producere fraudes,
 De cælo auxiliū (quod vis humana nequibat)
 Misit, & occultas seniorum in tempore fraudes
 (Nil minus aduersum sese sperantibus illis)
 Prodīdit, illorum puero prodente furores.
 Forte semiramia puer hoc ætatis in vrbe
 Vnus erat, plebes Danielem hebræa vocabat,
 Cui tanta Assyrio quæsitā est gratia coram
 Principe, vt imperij primores inter haberet
 Balthazarem (namq; hoc illi Chaldaica nomen
 Gens dederat) cui coniunctos treis nouimus illos
 Insignes pueros Sidrach, Misach Adenagoq;. *Tres pueri in
 fornacē ignis
 missi.*
 Quos statuat Assyrij negligentis principis illam
 Instar adorantium venerariæ Assyriorum,
 Protinus ardenti nudos fornace receptos
 Ambibat saluos vstis tortoribus ignis,
 In medijs domino resonantes cantica flammis,
 Quos meritis æquans Danielis candida virtus
 Horrida frendentum compescuit leonum.

Daniel.

Daniel. 3.

15 Nam

Daniel. 14. Nam quū in se Assyrios & belis imagine fracta
Atq; sacerdotum detecta fraude suorum
Dignus ob id mercede puer mouisset, in antrum

Daniel in la Quo septem ingenteis solitum nutrire leones
cū leonū mit- Ora famescantum fatiet qui dira ferarum
titur.

Mittitur: vtq; illi feritas minus horrida parcat:
Subtrahitur diris consueta leonibus esca.

At vero qui nunquā nō in tempore seruis
Nouit adesse suis, puero adfuit: incq; leones

Virtutem dedit, vt posita feritate, suæq;

Iam famis obliti, fartum tectumq; fouerent,

Immunemq; suis à rictibus: & tamen illud

Quis non addiderit toti admirabile mundo?

Habacuc. Quòd tum in Iudæa degens regione propheta

Daniel. 14. Angelica mediū sublatus in aëra dextra,
Vertice de summo pendens, summoq; capillo,
Subiectasq; terens immotis gressibus auras,
Intulit aptatas puero nil tale putanti

In Babylona dapes: gratijs tum protinus actis

Exceptit Daniel transmissas desuper escas:

Et quāquā è longis veherentur fercula terris

Seruauere suos peregrina in sede sapes.

Septima iamq; dies clauso Daniele redibat

Quum

Quum rex Assyrius Daniele[m] vt plaxet amicū
 Illuc inuidia populicq[ue] timore repostum
 Dirorum tristis festinat ad antra leonum.
 Vt vero illesum vitæq[ue] per omnia plenū
 Sequitiamq[ue] feras posita mansuescere vidit,
 Magnū illum dñm atq[ue] Deū Danielis adorans
 Abstulit & vinctum, multis & honoribus auxit.
 Iste ergo impubis Susannam forte videbat
 Ad tormenta rapi, veri quam nescius ante
 Vulgus inauditam damnauerat: & simul omnes
 Infantis fontem certabant cernere mortem:
 Quum subito in mediū iuuenis se proripit agmē
 Accensum tenera castigans voce tumultum,
 Immeritam ecquid (ait) plebes insana puellam
 In mortem rapitis? seniores quin magis illos?
 Ecquid ad iniustum certatis currere lætum?
 Protinus ad verbum pueri cōmota repressit
 Turba sequax animos: atq[ue] huius criminis illi
 Iudiciū defert. tum læta precarier omnes
 Susannæ, & finem attentos spectare videres.
 Ille autem ascendens populo impellēte tribunal
 Confestim abiunctos seniores quemq[ue] seorsim
 Quæ sit adulterij series interrogat: & qua
 Testibus

*Daniel pro
Susanna.*

*Danielis iudicium.
Daniel. 13.*

Testibus hijs mulier deprēsa sub arbore peccās.
 At dum responsis variant discordibus ambo:
 Coniunctum facinus disiuncta voce fatentur.
 Tunc omnes pariter timor accipit, vndicq̄ clamor
 Surgit, & auctores sceleris plebs obruit omnis:
 Inq̄ Dei varias iuncto modulamine laudes
 Fertur, & accito Susanna erepta marito
 Redditur, hic omnes cōmuni voce parentes
 Collaudare Deum digniscq̄ extollere psalmis
 Qui dare suppetias (modo ne fiducia desit)
 Nouerit, auxiliūmq̄ suis in tempore seruis.

CAPVT . XXIII.

ERgo si nubens terrena lege puella
 Est etiam curæ domino: connubia si quæ
 Integra seruauit, seruari illæsa meretur:
 Conijce virgineis quantum disponitur illic
 Quò Xps vocat hinc meritis: & quāta futura est
 Illius à prima quæ mox ætate pudica est
 Gloria: quum cuncti iudex atq̄ arbiter orbis
 Lasciuos castis hœdos secernet ab agnis,
 Et sua pro merito dabit vnicuiq̄ labore
 Præmia, demeritis tormenta æterna reseruans:
 Quū vel in extremis quid quisq̄ cubilibus olim
 Egerit,

Egerit, id nulla demum cælabitur arte.
 Et vero hoc etiam memori tibi mente tenendum
 Chara soror, quod iam potiori in parte locata es
 Quā (mō tu vigiles) vnquā nemo auferet abs te.
 Olim id dū Mariā aduersus pia murmura fundit
 Martha soror Christo didicit correpta magistro
 Optimum enim maria elegit nec segniter, inquit,
 Illa vacat, verbo curis attenta neglectis.

CAPVT XXIIII.

ERgo age iam germana suis dum secula curis
 Flagrāt, inq̄ suos mundus cōuoluitur æstu
 Electam seruare tibi non desine partem:
 Te primam meruit cognatio tota patronam:
 Iam te signiferam sequimur, vexillaq̄ Christi
 Te præeunte libens sectatur stemma parentum:
 Quos licet antiquo mundus donarit honore,
 Et titulis à primæuo insigniuerit ortu,
 Plus tamen ornantur sacris insignibus illi,
 Quòd sãctas studio & meritis rexere cathedras.
 Nec iã atavos soror alma tibi proauosq̄ retexã,
 Vita sacerdotum quos reddidit inclyta claros:
 Pontificem sacris ad sumptum respice patrem,
 Quumq̄ tibi genitor vel auñculus vndiq̄ magni *Isychnis pa-*
 Quumq̄ *ter Auiti.*

Virtute & meritis præeant, sectarier aude
 Aut præire magis; precibus nec desine Christū
 Flectere, quò sumptos patrū ad cōsortia fratres
 Digne suscepto fungí pro munere donet.
 Pro quibus assíduas illi persolvere grates
 Fundere, vel fletus non tædeat; vt tibi nullus
 Fratrū de numero desit, quū præmia sumes
 Factis digna tuis, materq; effecta parentū
 Virgineæ victrix sociabere læta cateruæ.

FINIS CARMINVM DI-
 ui Alchimi Auiti Viennensis
 Archiepiscopi.